779/07

Den 17. september 2007 blev i sag nr. 70.707:

xxx xxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Danske Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skaden er omfattet af en i policen indsat klausul, som har følgende ordlyd: "Ulykkesforsikringen dækker ikke invaliditet, der skyldes ryglidelse".

Den af selskabet påberåbte klausul blev indsat i policen i forbindelse med forsikringens tegning i 1997. Forsikringen blev antaget med den nævnte klausul, fordi klageren på daværende tidspunkt oplyste, at hun modtog førtidspension på grund af ryglidelse (diskusprolaps).

Det fremgår af sagen, at selskabet den 28/7 2005 modtog en af klageren udfyldt og underskrevet skadeanmeldelse. I anmeldelsesblanketten oplyste klageren, at hun den 18/7 2005 var impliceret i et færdselsuheld, hvorved hun pådrog sig piskesmældslæsion. I den af klagerens egen læge underskrevne begyndelsesattest blev det oplyst, at hun ved ulykken pådrog sig forskellige knubs, vrid i nakken samt hjernerystelse.

Af selskabets skrivelse af 28/7 2005 til klageren fremgår bl.a.:

> "Jeg kan meddele dig, at vi anerkender din skade.
>
> Vores erfaring viser imidlertid, at der går omkring 1 år fra skadedatoen, før det er muligt for en læge at vurdere, om en skade er varig.
>
> Hvis det viser sig, at du har fået et varigt men på 5 procent eller derover, betaler vi invaliditetserstatning."

Ved skrivelse af 21/7 2006 anmodede selskabet klageren om at oplyse, om hun stadig havde gener efter ulykken den 18/7 2005.

Efter telefonisk henvendelse fra klageren fremsendte selskabet den 27/7 2006 en funktionsattest til hende.

Den 16/8 2006 modtog selskabet attesten retur i udfyldt stand fra klagerens egen læge. I attesten anførte lægen diagnosen ”vridtraume mod nakken”.

Vedlagt attesten modtog selskabet bl.a. speciallægeepikrise af 21/11 2005 fra speciallæge i neurologi J.B. Af epikrisen fremgår bl.a.:

> "58-årig kvinde henvises til neurologisk vurdering, obs discusprolaps?: Denne diagnose står ikke anført direkte, men jeg antager på oplægget (og pt. bekræfter) at der opstår mistanke om dette og dette er min opgave at vurdere.
> …
> Konklusion: Ingen klinisk mistanke om cervikal prolaps.
> Formentlig har jeg herved besvaret henv. spørgsmålet. Der er desværre ved den objektive undersøgelse en del funktionelle træk, som fysioterapeut må har vurderet som reelle og dermed orienteret egen læge. Baggrunden for dette altid vanskeligt, men ud fra normal biologisk restitution (også denne aldersklasse) af det oplyste traume, burde det være meget bedre nu. Der er dog ikke indikation for yderligere herfra. Pt. talte også om dårlig hukommelse, som jeg mener er et frustrations- eller psykologisk problem, idet der ikke i forbindelse med ulykken var hovedtraume. Uheldet er meldt til patientens fritidsulykkesforsikring; uafsluttede forsikringssager kan have betydning for vedvarende, uforklarede symptomer. Afsluttet."

Herefter indhentede selskabet neurologisk speciallægeerklæring fra overlæge, dr. med. F.W.B. I den omhandlede erklæring, der er dateret 31/10 2006, hedder det bl.a.:

> "**Diagnoser**
> Følger efter nakkedistorsion.

Resume og konklusion

59-årig førtidspensionist pga. ryglidelse, der ved UT den 18.07.05, som fører af bil, var udsat for sideværts påkørsel med sandsynlig rotationsbevægelse i halshvirvelsøjlen. Indenfor 1 døgn efter UT udvikledes hovedpine, kvalme, svimmelhed og nakkesmerter. Disse er vedvaret siden uden bedring, således at der nu er daglig konstant hovedpine, der 5 - 6 gange mdl. er særlig kraftig og ledsages af kvalme og opkastninger af 1/2 - 1 dags varighed. Endvidere tendens til synssløring med følgende svimmelhed, hukommelsessvækkelse samt smerteudstråling i højre arm til 2., 3. og 4. finger. Objektivt findes moderat bevægeindskrænkning i halshvirvelsøjlen og muskulær ømhed. Bevægeligheden i lænderyggen let reduceret.

Konklusivt er der mén efter UT i form af følger efter nakkedistorsion med lokale smerter med udstråling til højre arm, bevægeindskrænkning i halshvirvelsøjlen i moderat grad samt hukommelsessvækkelse. Tilstanden skønnes stationær, uden udsigt til væsentlig bedring og der kan ikke anvises relevante behandlingsinitiativer."

På baggrund af de fremkomne oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 3/11 2006.

Klageren var utilfreds med afgørelsen, hvilket hun meddelte selskabet ved skrivelse af 9/11 2006. Af denne skrivelse fremgår bl.a.:

"Det er mig uforstået, at I først anerkender min skade, og I fortæller mig, at jeg skal vente et år, da mit piskesmæld nok først viser méngrad til den tid.

…

Nu har jeg så modtaget et brev fra jer, hvor i afslår at dække min nakkeskade. I giver begrundelse, at det er min gamle rygskade. Det harmonerer ikke helt sammen. Da jeg tegnede min forsikring d. 12-9-97 hos Danica, som I nu har overtaget, fortalte man mig, at min klausul på forsikringen kun omhandlede min lænd. Jeg kan derfor ikke acceptere, at I har afvist at dække mine gener efter uheldet.

Jeg har før ulykken levet et liv uden nogen form for gener i min nakke."

Ved skrivelse af 13/11 2006 til klageren fastholdt selskabet sin afgørelse, og sagen blev efterfølgende indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at det ikke har været berettiget til at afvise udbetaling af ménerstatning. Til støtte herfor har hun i klagen til nævnet anført, at selskabet ”har godkendt skaden den 28/7 2005”.

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 14/12 2006 til nævnet bl.a. anført:

"Topdanmark ønsker at fastholde vores afgørelse om, at vi ikke kan udbetale erstatning på grund af den rygklausul, der er på forsikringen.

Forsikringen er heltidsulykkesforsikring, som giver ret til udbetaling, hvis forsikrede får et varigt men på 5 % eller derover som følge af et dækningsberettiget ulykkestilfælde. Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirkningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden den forsikredes vilje.

Forsikringen er tegnet med en klausul, som er accepteret af forsikrede.
Klausulen lyder: "Ulykkesforsikringen dækker ikke invaliditet, der skyldes ryglidelse."

Ved ryggen forstås hele rygsøjlen, det vil sige hals-, bryst- og lændehvirvler, samt kors- og haleben. Vi gør i den forbindelse opmærksom på, at netop dette spørgsmål om klausulens rækkevidde flere gange har været forelagt for Ankenævnet til afgørelse. Vi henviser blandt andet til sag nr. 58.060.

Af speciallægeerklæringen fremgår det, at det drejer sig om blandt andet et vrid af nakkerygsøjlen, som har givet gener. Der er ikke umiddelbart gener efter hjernerystelsen og de forskellige knubs, som forsikredes læge har oplyst på begyndelsesattesten.

Det er korrekt, at vi har anerkendt skaden, men det er ikke ensbetydende med, at der så med sikkerhed kommer erstatning til udbetaling. Når vi anerkender skaden, er det en anerkendelse af selve hændelsen, og at der er tale om et ulykkestilfælde, der er omfattet af de vilkår, der gælder for forsikringen."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det ikke findes godtgjort, at det i forbindelse med indtegningen blev oplyst, at klausulen alene omhandler klagerens lænd.

Den i policen indsatte klausul er i det konkrete tilfælde - hvor invaliditeten består i en ryglidelse, som skyldes et færdselsuheld - uklart formuleret, da der efter ordlyden af klausulen tillige forudsættes en forårsagende ryglidelse. Uanset denne uklarhed finder nævnet, at klausulen må forstås således, at invaliditet, der består i en ryglidelse, hvilket

er tilfældet i den foreliggende sag, ikke er omfattet af forsikringen. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning som sket.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann